

Pokud by — jak tomu svědčí znění nař. rozhodnutí a vývody zástupce žal. úřadu — ministerstvo mělo na mysli, že stížnosti podávané spolkem do rozhodnutí neb opatření správního úřadu, musí býti opatřeny podpisy předsedy nebo náměstka a jednoho dalšího člena svazové správy tak, jak stanovy v § 28 předpisují pro podpisování listin (Urkunden), třeba poukázati k tomu, že podání k úřadu nespádají pod pojem »listiny«, jak nss již ve svém nálezu Boh. 4773 adm. vyslovil a blíže odůvodnil. Třeba jen dodati, že § 4 lit. f) spol. zák., jehož jest se rovněž dovoláváno, předpisuje pouze, že z e s t a n o v spolku musí býti patrný náležitosti platných usnesení, vyhotovení a vyhlášek, náležitosti ty však sám nestanoví.

Zástupce žal. úřadu hleděl však při ústním líčení správnost stanoviska nař. rozhodnutí dovoditi též z předpisů civilního řádu soudního. Mínil, že to, co bylo ujednáno mezi stranou a advokátem, nemá pro správní proces žádného významu právního, nebyla-li plná moc úřadu předložena. Takto prý tuto otázku upravuje civ. soudní řád, ukládaje v § 30 advokátům a jiným zmocněncům, aby při prvním procesním úkonu prokázali své zmocnění plnou mocí, v § 37, aby soud k nedostatku plné moci hleděl z moci úřední, a prohlašuje jednání bez plné moci za zmatečné (§§ 477 č. 5, 494, 503 č. 1 a 501). Aplikuje-li se § 30 na tento spor, třeba prý dojíti k závěru, že advokát byl povinen předložiti plnou moc při prvním procesním kroku. Poněvadž však stížnosti byly předloženy žal. úřadu již po uplynutí rekursní lhůty, bylo prý vůbec zbytečné, aby si ministerstvo dodatečně — dle analogie § 85 c. ř. s. — vyžádalo plnou moc, neboť taková by byla spolkem vydána a úřadu předložena teprve po uplynutí rekursní lhůty.

Kdyby se i připustilo, že normy civ. řádu soudního lze použití analogicky na tento případ, pak by právě předpisy §§ 84 a 85 vylučovaly postup, jež žal. úřad volil v tomto případě. Neboť § 84 nařizuje soudu, aby formelní nedostatky (tedy i nedostatek plné moci), jež překážejí řádnému vyřízení podání, z moci úřadu odstranil, a § 85 dodává, že při lhůtovaných podáních má soud, vraceje podání k opravě, určit novou lhůtu s účinkem, že — bude-li dodržena — má se za to, že byl spis podán v den, kdy poprvé soudu došel.

Pokud se zástupce žal. úřadu konečně dovolával obdoby předpisů platných pro řízení před nss-em, nepřipouští tyto předpisy pro svou výjimečnost analogického použití na správní proces. Avšak i předpisy zákona o ss — v ohledu formálních zvláště přísné — přiznávají, třeba že nenařizují, přípustnost odstranění formálních vad podobným způsobem, jako činí civ. soudní řád (§ 21 zák. o ss).

Z těchto úvah dospěl nss k úsudku, že jest nezákonným, odmítne-li správní úřad opravrný prostředek podaný jménem a v zastoupení strany pro pouhý nedostatek formálních výkazů o zmocnění. Jeví se tedy dle toho nař. rozhodnutí nezákonnými a bylo je dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 5038.

Samospráva obecní. — Řízení před nss-em: * Jednotliví členové rozpuštěného obecního zastupitelstva nejsou legitimováni ke stížnosti na nss do onoho rozpuštění.

(Nález ze dne 22. října 1925 č. 17.726.)

Prejudikatura: Boh. CCXVI adm.

Věc: Karel Š. v U. (adv. Dr. Frant. Kysela z Prahy) proti župnímu úřadu v Užhorodu o rozpuštění obecního zastupitelstva.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: Županský úřad v Užhorodě rozpustil rozhodnutím ze 17. září 1924 na základě práva daného mu v § 34 vlád. nař. ze 7. srpna 1923 č. 171 Sb. městské zastupitelstvo hlavního města Užhorodu, zvolené dne 16. září 1923.

O stížnosti napadající toto rozhodnutí uvažoval nss takto:

V první řadě bylo se soudu zabývatí otázkou, zda jednotlivý člen rozpuštěného zastupitelstva obecního je legitimován ke stížnosti na nss do výroku, kterým zastupitelstvo bylo rozpuštěno.

Nss dospěl k závěru, že legitimován není.

Rozpuštěním obecního zastupitelstva přestává zastupitelstvo obce, ale obec jako taková existuje dále. Rozpuštění obecního zastupitelstva je zásahem do autonomie obce, která právě svým volebním postupem ustavila ob. zastupitelstvo. Může si tedy stěžovati do rozpuštění ob. zastupitelstva o b e c zastoupená právě rozpuštěným ob. zastupitelstvem, nikoli však jednotlivý člen zastupitelstva, jehož práva nebyla tímto správním aktem dotčena.

Když si v daném případě stěžuje do rozpuštění ob. zastupitelstva města Užhorodu st-l, člen to rozpuštěného zastupitelstva, nejde o stížnost podanou osobou k tomu oprávněnou a bylo proto stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 5039.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:

* Lhůta k rekursu do usnesení obec. zastupitelstva o rozpočtu nepočne běžeti, dokud usnesení to nebylo podle § 6, odst. 4. ob. fin. nov. č. 329/1921 veřejně vyhlášeno. Vyhláška, kterou se ve smyslu § 40 cit. zákona publikuje toliko usnesení současně učiněné o vybírání přírážky k úhradě rozpočtového schodku, oné vyhlášky o rozpočtu nenahrazuje.

(Nález ze dne 22. října 1925 č. 19.390).

Věc: Pražská úvěrní banka (adv. Dr. Kar. Zimmer z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran rozpočtu obce D.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Dne 22. července 1922 byl vyložen k veřejnému nahlédnutí rozpočet obce D. pro 1922. St-lka jako majitelka dolů v R. podala k němu připomínky, které ob. zastupitelstvo v rozpočtovém sezení dne 6. října 1922 zamítlo a rozpočet schválilo. Dne 7. října 1922 uveřejněna vyhláška tohoto znění:

»Obecní zastupitelstvo spojených obcí D.—U.—D. usneslo se ve své schůzi dne 6. října t. r., aby k uhrazení schodku řádného rozpočtu per 419.706-50 Kč na rok 1922 vybírána byla 29% přírážka k dani číňžovní a 500% přírážka k ostatním přímým daním, osobní daň z příjmu vyjímaje. Mimořádná potřeba 1,763.603-41 Kč uhradí se komunální